

**Volby
do obecního
zastupitelstva
5.-6.10.2018
volební příloha
uvnitř**

Přivítání prvňáčků
v základní škole - str. 3

Pozorování úplného
zatmění měsíce - str. 5

Mikulášovická řežba
fotoprůběh - str. 9

SOVOZY ODPADŮ ŘÍJEN

DOMOVNÍ ODPAD

týdenní - každé pondělí

14ti denní - liché pondělí 8.10.

a 22.10.2018

kombinovaný - liché pondělí 8.10.

a 22.10.2018

měsíční - pondělí 1.10.2018

PYTLE S TRÍDĚNÝM ODPADEM

Sudé pondělí 1.10., 15.10.

a 29.10.2018

BIO ODPAD

14ti denní - sudá středa 3.10.,

17.10. a 31.10.2018

Místní hasiči slavili kulatiny

Místní sbor dobrovolných hasičů oslavil v sobotu 18. srpna 2018 sto padesát let od svého vzniku. Toto velmi významné kulaté výročí si užívali po celý den nejen členové sboru, ale hlavně všichni občané Mikulášovic. Již v dopoledních hodinách se otevřela místní hasičská zbrojnice, kde mohli všichni zájemci obdivovat jak historické kousky výstroje, fotografie, medaile, vyznamenání, kronik, ale také moderní techniku z dnešní doby. Po desáté dopolední projel městem kordon historických vozidel v rámci regionální akce „Veteránem Severem“. Před polednem odstartovaly dlouho očekávané lety vrtulníkem nad naším městem a zájem byl obrovský. Okružní lety se konaly až do pozdních odpoledních hodin a i přes stálý zájem se musely o půl sedmé večer z bezpečnostních důvodů ukončit. Po poledni hasiči předváděli spoustu zajímavých ukázek v prostoru vedle dětského hřiště, zkrátka na své si přišel téměř každý návštěvník těchto velkolepých oslav. Sobotní sláva pak vyvrcholila večer na místním koupališti, kde hasiči spolu se spřátelenými sbory předvedli dnes už legendární vodní fontánu. O úplný závěr zdařilých oslav se postaral dýdžej Roura se svojí diskó party.

Text a foto: Tomáš Fúsek

V předvečer oslav se konalo ve Slovanském domě slavnostní zasedání. Členové sboru tam obdrželi vyznamenání za své dlouholeté služby ve sboru. Jedno z významných ocenění převzal také velitel výjezdové jednotky Petr Jehlička, a to cenu za záchranu života.

Poděkování:

V sobotu dne 18.8.2018 se v Mikulášovicích konaly Hasičské slavnosti za spolupráce města Mikulášovice.

Rádi bychom touto cestou poděkovali jak za finanční, tak i věcnou podporu městu, panu Fúskovi, dále pak sponzorům a.s. STAP z Vilémova, firmě Mikov a všem kteří nezištně při oslavách pomáhali.

Veliký dík patří také panu Martinu Klingerovi za uskutečnění průjezdu veteránů naším městem, tato akce měla u přihlížejících veliký úspěch. V neposlední řadě bychom rádi poděkovali vám všem, že jste přišli podpořit hasiče a také trpělivě snášeli přelety vrtulníkem.

Děkují hasiči z Mikulášovic.

Jelen vystoupil ve Slovanském domě

V pátek 14. září koncertovala v mikulášovickém Slovanském domě dnes již jedna z nejpobulárnějších českých kapel Jelen. Kluci to rozbili přesně úderem sedmé večer a ve svižném rytmu bavili přítomné fanoušky. Kapela odehrála skvělý koncert, zahrála všechny známé hity, několikrát přidávala a po skončení koncertu se pilně věnovala svým obdivovatelům. K máni byla také „céděčka“, trička a spousta jiných suvenýrů s motivy

kapely. Škoda jen, že si na koncert nenašlo cestu více posluchačů. Není vždy úplně jednoduché zajistit koncertování takových hvězd, jakými kapela Jelen bezesporu je. Nicméně dlouho dopředu plánovaný koncert se moc povedl a věřím, že mikulášovičtí občané se mohou těšit i na další skvělé kulturní představení do budoucna.

Text a foto: Tomáš Fúsek

Je mým přáním, aby Mikulášovice byly skvělým místem pro život, říká majitel Mikova Karel Ježek

Největší český výrobce nožářského zboží a kancelářské techniky Mikov cítí odpovědnost nejen za ekonomický rozvoj firmy, která umožní dlouhodobou perspektivu práce zaměstnancům, ale také za kultivaci společenského života.

„Úspěch mikulášovických nožířů byl od nepaměti také úspěchem celého města. I proto je mým přáním, aby Mikulášovice byly skvělým místem pro život. Jednou z cest, jak toho dosáhnout, je podpora spolkového života ve městě,“ řekl Karel Ježek, majitel a ředitel Mikova.

Mikov dlouhodobě podporuje organizace, které pracují s mládeží, rozvíjejí vztah ke sportu a přírodě. Firma proto sponzoruje například místní fotbalový oddíl FK Mikulášovice, Klub biatlonu Mikulášovice, TOM Mikulášovice, Český svaz chovatelů nebo

úspěšný Fight boxing club.

„Snažíme se, abychom podporovali co nejvíce aktivitu. Je důležité, aby život ve městě byl pestrý. A proto máme radost i z drobností, když můžeme například věnovat nějaký dar do tomboly na ples hasičů nebo školy, podpořit pořádání koncertu, přispět na výlet našich dětí ze základní školy, sponzorovat soustředění mladých fotbalistů do patnácti let na Máchově jezeře, dětský tábor mladých chovatelů či běžecké Mistrovství ČR pořádané ve městě,“ doplnil Karel Ježek.

Nožírství a drobná průmyslová výroba byla v posledních třech staletích hlavním zdrojem rozvoje regionu a majitelé zdejších továren vždy podporovali kulturní, duchovní a společenský rozvoj kraje. Mikov se cítí touto tradicí vázán a chce v ní pokračovat.

čovat.

„Nechceme, aby Mikulášovice byly nějakou periferií. Proto se snažíme rozvíjet i turistický ruch provozováním Muzea nožářské tradice. Vše, co pomůže místním lidem, z dlouhodobého hlediska povede k tomu, že město bude opravdu atraktivní adresou, protože lidé zde najdou jak dobrou práci, tak i kvalitní možnosti využití volného času,“ uzavřel Karel Ježek.

Mikov je tradičním výrobcem veškerého nožářského sortimentu a kancelářské techniky. Firma je plně ve vlastnictví českého kapitálu a v současnosti v Mikulášovicích a okolí vytváří více než 100 pracovních míst.

PhDr. Bedřich Jetelina – ředitel komunikace

Vaření polévky v kotlíku na otevřeném ohni

Na pozvání DOZP Brníky, p. o. v krásném prostředí na zahradě a za pěkného počasí jsme se s klienty Spolku Kolem dokola dne 18. 7. 2018 od 9.00 hod. zúčastnili vaření polévky v kotlíku na otevřeném ohni.

Po domluvě s klienty jsme se rozhodli, že uvaříme hrstkovou polévku. Každý z našich klientů dostal za úkol připravit a donést nějaké suroviny na tu naši nejlepší polévku z kotlíku. Základem naší polévky byl vývar z uzených žeber a pak následovaly suroviny dle vlastní receptury. Od všeho hrst.

Soutěže se na místě zúčastnilo celkem 11 družstev. S naší hrstkovou polévkou jsme obsadili v konkurenci zelňaček, bramborových polévek a vývarů krásné 4. místo. Soutěžní den byl pohodový a proběhl v krásné a klidné atmosféře.

Děkujeme organizátorům za uspořádání a občerstvení v horkém dni a klientům Spolku Kolem dokola za úspěšnou reprezentaci.

Jaroslava Špisová – vedoucí sociální služby

Foto: vlastní

Členové mikulášovického Spolku Kolem dokola se zúčastnili zájmové akce DOZP Brníky.

Mikulášovice (ne)známé: Kříž na „Hančperku“

V Mikulášovicích asi není mnoho lidí, kteří by neznali kopec nejčastěji známý pod počeštěným názvem Hančperk. Přes něj vede prastará cesta spojující Mikulášovice se saským Hinterhermsdorfem, jejíž vznik sahá hluboko do středověku. Prostor kolem vrcholu kopce se během posledních dvou století hodně změnil, stavby vyrostly a zase zanikly, co ovšem přečkalo do současnosti, je litinový kříž s kamenným podstavcem.

Co se dá o kříži napsat, když se k němu nedochovaly žádné písemné prameny? Prvním vodítkem jsou staré mapy. Podle nich je jisté, že na místě dnešního kříže stál předchůdce neznámé podoby, zcela jistě však dřevěný. Ten stál na křižovatce Hinterhermsdorfské silnice a polní cesty spojující horní Mikulášovice se Zlodějskou stezkou. Zajímavé je, že v prostoru za ním nerostl les, nýbrž táhl se lán pole sedláka Endlera, který končil až u Zlodějské stezky. Dřevěné kříže neměly dlouhou životnost a povětšinou byly postupně nahrazovány trvanlivějšími kovanými nebo litinovými, což byl i tento případ. Druhým vodítkem je nápis na kamenném podstavci, který hrdě hlásá „Errichtet von der Gemeinde Nixdorf 1858.“, tedy česky „vystavěno obcí Mikulášovice roku 1858“. Zdálnivě obyčejný nezajímavý nápis má hned několik zvláštností. Na nápisových deskách kamenných podstavců jsou téměř vždy uvedeny citáty z Pisma svatého, úryvky duchovních písní či jiné pobožné texty. Zde ovšem zmínka o Bohu chybí a dozvídáme se rovnou donátora, který bývá většinou skrom-

ně uveden na zadní nebo boční straně. Druhou zvláštností je právě donátor, kterým byla obec Mikulášovice. Kříže a jiné drobné sakrální památky financovali téměř výhradně obyčejní zbožní lidé. V 18. století nechali sice na Lipovském panství Salm-Reifferscheidtové vztyčit několik červeně natřených dřevěných křížů, ale financování kříže obcí je rarita. Hančperský kříž má na svou dobu moderně pojatý granodioritový podstavec, z něž vystupuje vysoký litinový kříž s velkým korpusem Ježíše Krista. Jakékoliv další ozdoby chybí a patrně na kříži nikdy nebyly. Obec spolu s farníky a pouťníky se o kříž příkladně starala, jenže přišla druhá světová válka a všechno bylo jinak. Poválečné město Mikulášovice už kříž nezajímalo, jako zážrakem však nikomu nevěděl a nebyl tedy zničen. Za čtyřmi lipami, které jej obklopují, vyrostl po válce smrkový les. Sem tam u kříže někdo zapálil svíčku nebo k němu přinesl květinu, původní lesk a sláva však zmizely a my jsme si zvykli na orezlého Krista zarůstajícího nálety. Jako dárek ke 160. narozeninám dostal kříž od Spolku Nixdorf renovaci, a tak jej od letošního září můžeme vidět v novém kabátě. V průběhu renovace byly nečekaně pokáceny kůrovcové smrky z křížem, a tak si můžeme alespoň částečně připomenout dávno minulé časy. Obnovený kříž v říjnu požehná náš farář Jacek Kotisz a budeme doufat, že pohled na rezavou litinu bude už navždy minulostí.

Petr Pánek

Je nejvyšší čas ...

S odeznívajícím létem, zkracující se délkou sluneční aktivity a ochlázajícími vodami v rybnících, je načas zahájit sezónu zimního plavání.

Proto Vy, kteří se snažíte žít zdravě, preferujete zdravou a střídanou stravu, pravidelně sportujete, vyhýbáte se nebezpečným návykovým látkám a věnujete se i duševní hygieně, pak do péče úplnosti komplexní péče o sebe sama chybí snad jediné a tím je tzv. „celotělová chladová terapie“. Nemám tím na mysli nic jiného, než pravidelné a důsledné ochlazování těla, ideálně studenou vodou. Jsem totiž přesvědčen, že není účinnějšího způsobu jak, krom srdce a cév, posilovat endokrinní systém a s ním ruku v ruce obranyschopnost těla, tím spíše pro nadcházející období s očekávatelnými a velmi nepříjemnými virovými onemocněními. Věřte nevěřte, plavání, nota bene v místních přírodních a velmi kvalitních vodách, v krajinně obklopené Lužickými kopci, jsou a zejména ta zimní plavání, vskutku jedinečná. Každému bez rozdílu věku (krom kontraindikovaných jedinců) je mohu jednoznačně doporučit. Proto oslovuji Vás, které provokuje myšlenka, či potřeba vyzkoušet si chladnou vodu, doprovázenou již úchvatnými mlžnými opary nad hladinou rybníků, neváhejte, má to smysl, je opravdu nejvyšší čas!

Držím palec a třeba někde na hrázi na viděnou - Milan Hulán

AKTIVITY ZÁKLADNÍ ŠKOLY

Prázdniny na táboře

I letos jsme o prázdninách vyrazili na letní tábor. A věřte, nevěřte – už na čtyřicet let. I tentokrát nás autobus vyklopil před chatou MUHU v Jindřichově (Lučany nad Nisou) a opět jsme vláčeli kufry do známých pokojů... Přestože to tady už dobře známe, rádi se sem vracíme. Chata je na velmi pěkném místě, máme ji sami pro sebe a dobře se tu vaří. Ale hlavně máme blízko do lesa i k vodě, což bylo v letošních vedrech to nejužasnější. Svůj přechodný domov našlo na táboře 50 dětí a šest vedoucích. Oddílů bylo pět: Žízálcí, Zvířecí gang, Borci, Baletky (to byl oddíl fotbalistů) a Tourani. Také letos bylo více menších dětí, ale myslím, že spokojeni byli i ti větší. Počasí bylo nádherné (až moc), ale jestli si myslíte, že jsme nic nedělali a jen se váleli, tak se mýlíte. Nachodili jsme toho opravdu dost. V lese jsme byli denně, také místní koupaliště (říkáme mu plivátko) si nás dost užilo. Vypravili jsme se na Bramberk, také do Jablonce (holky totiž strašně

rady nakupují) a na Jabloneckou přehradu (tu někteří i slaňovali). Navštívili jsme ZOO v Liberci, větší oddíl se vydaly lanovkou na Ještěd. Představte si, že 11 kluků šlo s Kaldou pěšky! A dobrovolně! Všichni jsme se vyřádili v libereckém bazénu (někteří se po třech hodinách divili, že už jdeme pryč). Kloučící výprava vyrazila vlakem do městečka Desná (moc se jim nechtělo), pak se vydali údolím Černé Desné, kde je uchvátily vodopády - neodolali a vykoukali se, následně došli k vodní přehradě Souš a odtud k protřené přehradě na Bílé Desné a při zpáteční cestě stihli ještě bobovou dráhu v Janově nad Nisou (ušli 27 km). Ale vyvedly se i ostatní dny. Navštívili jsme paní Janu Henychovou a její psy husky (má jich 29), velký úspěch měla noční bojovka, máme opět moc pěkná batikovaná trička, hráli jsme různé hry, stříleli z luku i ze vzduchovky, stavěli jsme bunkry i domečky pro skřítky a samozřejmě nemohly chybět ani diskotéky. Na táborák také došlo.

U menších dětí bylo na denním pořádku i večerní čtení pohádek. A nebojte, ani na bodování úklidu jsme nezapomněli. Asi se to docela vydařilo... Na marodce skoro nikdo neležel, občas se sice někomu zastesklo po rodičích, ale to nevádí, tak to má být... Doufám jen, že všichni už konečně pochopili, že i prázdniny bez mobilního telefonu mají své kouzlo. Takže - možná zase za rok!

Zbývá už jen poděkovat vedoucím (Dáša Kalousková, Petr Kalousek st., Robert Riedel, Petr Kalousek ml., Miša Kreibichová a Zdeněk Plešinger ml.), kteří věnovali dětem svůj čas, trpělivost i dobré nápady. A poděkování patří samozřejmě také našim dlouholetým sponzorům (město Mikulášovice, Tratec Velký Šenov, Stap Vilémov, MUDr. Ticháčková, T. Fúsek). Snad nám všichni zachovají svou přízeň.

D. Kalousková

Dokážu to

Školní projekty na naší škole začaly jako každoročně akcí nazvanou Dokážu to! V pátek 7. 9. v areálu koupaliště a hřiště. Děti soutěžily v 18 různých sportovních disciplínách v 11 členných družstvech, které byly sestaveny z žáků všech věkových kategorií. Smyslem celé akce je, aby se děti naučily pomáhat si, spolupracovat a organizovat.

Akce se zúčastnil celý pedagogický sbor, přípravu a organizaci měli na starosti paní učitelka Alena Kolaříková a pan učitel Robert Riedel. Dobrou náladu a sportovního ducha nepokazily ani občasné dešťové přeháňky, které akci provázely.

Mgr. Libuše Laláková

Foto: Tomáš Fúsek

Děti si v úvodu školního roku zadováděly na místním koupališti a hřišti v nejrůznějších disciplínách.

Přivítání prvňáčků v základní škole

V pondělí 3. září 2018 přišlo poprvé do první třídy nových 26 žáčků. V tento slavnostní den je doprovodili maminky, tatínkové, babičky a dědečkové. Přivítala je paní ředitelka Dagmar Kalousková, pan starosta Emil Bláha, žáci z 9. třídy a samozřejmě třídní učitelka Dita Pathová se svou asistentkou Janou Chroustovskou. Přejeme jim všem hodně krásných spokojených školních dnů.

Mgr. Libuše Laláková

Reprezentace Mikulášovic po chovatelsku

Ano, takto lze nazvat aktivitu zdejších chovatelů v období letošních prázdnin. Především díky již v Mikulášovicích tradičnímu Dětskému stanovému táboru se zvířaty, jehož polokulatý 35. ročník proběhl v měsíci červenci na táborové základně spolku na Salmově a brzy na to v druhé polovině měsíce srpna, kdy se členové ze zdejšího kroužku mladých chovatelů zúčastnili jubilejního 50. celostátního kola olympiády mladých chovatelů v Praze na zemědělské univerzitě.

Letošní tábor patřil rozsahem v Mikulášovicích k těm největším, zúčastnilo se jej celkem 54 dětí a dalších 13 vedoucích pracovníků. Měli s sebou 26 zvířat, většinou psů, ale také potkana, morčata a králíky. I přes značnou vedru se zvládla většina plánovaného programu, a to jak chovatelská část, tak i poznávací a zábavná. Poděkování za podporu patří městu Mikulášovice, které akci podpořilo finančně, společnosti Mikov, která uhradila nákup potřebného táborového inventáře, Pivovaru Kocour, který podpořil tábor výbornými limonádami a pomohl upravit táborovou plochu před zahájením akce, ale i zdejšími hasiči, kteří opět uspořádali ukázkový zásah s použitím pěny a zdejšímu oddílu TOM, který nám zapůjčil na akci potřebné stoly a lavice. Poznává

vací součástí letošního tábora byl i autobusový výlet do Malé pevnosti v Terezíně, který se mohl uskutečnit především díky finanční podpoře Koordinačního centra česko-německých výměn mládeže Tandem v Plzni za podpory MŠMT. Největší poděkování si ale zaslouží jako vždy všichni vedoucí, kteří věnovali jako dobrovolníci bez nároku na odměnu svůj drahocenný čas pro tuto tradiční akci pro děti, některé z nich opět ze zahraničí. Program letošního tábora byl obohacen i o pořádání letní propagační výstavy zvířat mladých chovatelů, která se uskutečnila v neděli 22. července v prostorách horní školy. Při této příležitosti náš tábor navštívili pracovníci Českého rozhlasu, kteří zde s dětmi natočili krátký pořad a nafotili hezké doprovodné snímky. Posluchači jej pak mohli vyslechnout v Hobby magazínu dne 11. srpna a zde je internetový odkaz, na kterém si jej můžete vyslechnout i nyní: <https://region.rozhlas.cz/hobby-magazin-5996201>. Výstavu podpořili věcnými cenami i mikulášoviští podnikatelé Květinářství Sonia a Maso - uzeniny Möse, za což jim upřímně děkujeme.

Reprezentace okresu Děčín na letošním celostátním kole Olympiády mladých chovatelů se již po několikáté za sebou ujalo družstvo složené z členů zdejšího chovatelského krouž-

ku. Jednalo se o Annu Čmelínskou /teraristika/, Jiřího Krůtu /drůbež/, Anetu Kulhavou /hlodavci/, Adélu Rometschovou /felinologie/ a Marcelu Shánělovou /kynologie/. Tito soutěžící po svém květnovém vítězství v okresním kole olympiády absolvovali ve svých odbornostech čtyřboj spolu s olympioniky z dalších okresů republiky a ze Slovenska, aby na závěr mohli převzít diplomy, medaile a odměny pro účastníky. Teraristka obdržela zlatou za první místo, kynoložka stříbrnou za 2. místo, felinoložka za páté a drůbežář za sedmé místo, což umožnilo družstvu obsadit vynikající 10. místo! Náš okres patří k aktivnější části olympioniků, když sám zajišťoval celostátní kola v letech 1976, 1980, 1987, vždy v Děčíně, v roce 2004 v Rumburku, 2008 v Jiřetíně p. Jedlovou a 2016 v Rumburku. V roce 1979 se okresní družstvo umístilo na 3. místě, v roce 1980 na 4. místě a v roce 2017 na 6. místě. S ohledem na naše organizační zkušenosti jsme byli potěšeni, když náš spolek byl pověřen zabezpečením organizace mezinárodního kola této vědomostní soutěže v roce 2020 u nás v Mikulášovicích. Před tím se samozřejmě naši mladí chovatelé ještě v příštím roce zúčastní celostátního kola, které proběhne v některém moravském městě. Za významnou podporu účasti ve všech třech kolech letošní olympiády je na místě poděkovat městu Mikulášovice a Dobrovolnému svazku obcí Sever za finanční podporu, stejně tak Územní organizaci ČSCH Děčín a zdejší ZO v Mikulášovicích, které naše mladé chovatele po celý rok na olympiádu připravují a podporují všemi dostupnými prostředky.

Vlastimil Jura st.

Foto: vlastní
Úspěšná část členů místního spolku Českého svazu chovatelů pod vedením pana Vlastimila Jury.

Chovatelská výstava ve Slovanském domě

Zveme všechny milovníky zvířat a dobrého jídla v sobotu 13.10. 2018 od 9.00 do 17.00 h. do Slovanského domu.

Již po sedmé za sebou pořádají zdejší chovatelé podzimní propagační výstavu zvířat mladých chovatelů. Koná se v rámci celostátní akce 72 hodin, kterou vyhláší Česká rada dětí a mládeže.

Letošní výstavu ale pořadatelé obohatili o vepřové hody, které našim občanům nabídnou na místě zkonsumovat, nebo s sebou domů nakoupit domácí jitrničky a jelítka, tlačenu, klasickou „prdeláčku“ a snad i zabičkový gulášek. A nezůstane jenom u toho. Na výstavě budou naši členové a spolupracovníci návštěvníkům nabízet i domácí sýry

a marmelády, ale i domácí vánoční purpuru, košíkářské zboží, přírodní léčivou kosmetiku a masti nebo již tradiční keramické výrobky. A jak je na našich výstavách už běžné, připravujeme tradiční tombolu o hodnotné ceny. Hlavní však bude předvedení zvířat, které naši mladí i dospělí členové doma chovají. Na závěr akce budou neúspěšnější vystavovatelé z řad dětí i dospělých odměněni hezkými poháry. O tom, kdo to ale bude, rozhodnete vy, návštěvníci hlasováním v průběhu celé výstavy.

Na výstavu pak plynule naváže výsadba ovocných stromů, kterou uskuteční naši mladí chovatelé v sídle spolku na Salmově čp. 31.

Vlastimil Jura st.

Strom svobody bude vysazen i v Mikulášovicích

Výsadba se uskuteční ve středu 24. října od 16.00 h v sídle zdejšího spolku Českého svazu chovatelů na Salmově čp. 31. Bude se jednat o lípu srdčitou, kterou naši členové společně s dalšími občany města zasadí na paměť 100. výročí vzniku samostatného Československého státu. K účasti zveme naše představitele v zákonodárných sborech, nově zvolené zastupitele našeho města, zástupce ostatních spolků a samozřejmě i ostatní občany našeho města. Uctíme tak společně památku těch, kteří se o vznik našeho státu nejvíce zasloužili.

Vlastimil Jura st.

KALENDÁŘ AKCÍ

5. – 6.10.2018	Volby do obecního zastupitelstva
13.10.2018	Chovatelská výstava
Slovanský dům od 9.00 hodin

Prodej slepiček

Drůbež Červený Hrádek prodává slepičky typu Tetra hnědá a Dominant ve všech barvách, dále slepičky Green Shell typu Arakaua.

Stáří 14 - 19 týdnů. Cena 159-195,- Kč/ks.

Prodej se uskuteční:

20. srpna a 11. listopadu 2018

Mikulášovice - u základní školy - 15.50 hod.

Při prodeji slepiček -vůkup králíků a koček- cena dle poptávky.

Informace: Po-Pá 9.00 - 16.00 hod.
Tel.: 601 576 270, 728 605 840
www.drubezczervenyhraдек.cz

Hasičské oslavy

V sobotu dne 18.8.2018 místní Sbor dobrovolných hasičů v Mikulášovicích slavil. Byl založen L. P. 1868 před celými 150 lety. Akce pro dospělé a děti byly zajištěny po celý den, slavnosti byly odstartovány v 10.00 hodin. Každý si mohl vybrat podle svého zájmu, včetně létání vrtulníkem, který nabíral celý den zájemce o prohlídku Mikulášovic z ptáčích perspektivy a bez přestávky kroužil nad našimi hlavami až do sedmé večer. Kolem třicetkrát na jedenáct projela městem spanilá jízda veteránů, která měla zastávku u zdravotního střediska. Byly zajištěny stánky i s občerstvením a to nejen zlatým mokem. Houbařský spolek také svým malým dílem přispěl k oslavám. Tak jak je dobrým zvykem, jsme se chtěli blýsknout houbařskými specialitami, letošní extrémní sucho nám v tom, ale zabránilo. Museli jsme si pomoci jinak, a to ozdobnými předměty. Celý prodejní výstěpek vylepšil naši chudou houbařskou pokladničku. Hasičské slavnosti dále předvedly páření auta, cvičení hasičů a večer pak byly zakončeny vodní fontánou na místním koupališti. Za hudebního doprovodu skladeb Bedřicha Smetany z cyklu Má vlast a Vltava, další skladba zazněla od Johana Strausse, byl to úchvatný zážitek.

Za mykologický kroužek Mirka Závěska.

KRÁTKÉ ZPRÁVY

Poděkování

Chtěla bych touto cestou poděkovat neznámé nálezkyni, která dne 12.09.2018 předala na Městský úřad Mikulášovice nalezenou peněženku, kterou jsem nedopatřením odložila v prostoru parkoviště. Velmi si vážím toho, jak se tato paní zachovala a tímto ji zdravím.

Marie Marschnerová, Mikulášovice

Poděkování

Chtěla bych touto cestou poděkovat panu starostovi za možnost realizovat v Mikulášovicích projekt Příběhy našich sousedů. Na Šluknovsku se do projektu v tomto školním roce zapojují sedm základních škol a já jsem velice ráda, že ZŠ Mikulášovice je díky podpoře obce jednou z nich.

Příběhy našich sousedů jsou vzdělávacím projektem pro žáky základních škol a víceletých gymnázií. Mají za úkol pod vedením svého učitele a za podpory místního koordinátora vyzpovídat pamětníky, natočit jeho celoživotní vzpomínky, digitalizovat fotografie, prozkoumat archivy a nakonec vytvořit rozhlasovou, televizní nebo psanou reportáž či dokument. Někteří podle příběhu kreslí komiks, jiní tvoří prezentaci pro spolužáky, další se vydají do Českého rozhlasu, kde jim redaktor pomohou sestříhat nahrávku do rozhlasového dokumentu. Nakonec vystoupí před publikem a výsledky své práce představí veřejnosti a odborné porotě.

Předávání zkušeností mezi generacemi je nejpřirozenějším způsobem vzdělávání. Žádná učebnice nedokáže inspirovat tak jako vyprávěný příběh. Nejde přitom jen o samotnou historii, ale také o tematiku demokracie a lidských práv. K lednu 2018 se do projektu zapojují na 3000 žáků a studentů z 61 škol po celé České republice, kteří zdokumentovali či dokumentují celkem 570 pamětnických příběhů.

Lucie Syrovátková - místní koordinátorka projektu Příběhy našich sousedů

Oznámení

Vážení občané, jubilanti a vážené občanky, jubilantky, město Mikulášovice již po mnoho let vyhledává občany, kteří slaví „kulaté“ výročí narozenin.

Forma blahopřání se postupně vyvíjela a měnila. V posledním období jsme místo osobního předání gratulace spolu s poukázkou volili formu doručení poštou. Ohlasy jsou jako většinou různorodé. Abychom vyhověli všem, žádáme ty jubilanty, kteří si opravdu přejí osobní návštěvu členek Sboru pro občanské záležitosti v Mikulášovicích, aby toto sdělili buď na MěÚ Mikulášovice na tel. 474774105 nebo osobně členkám sboru.

Věříme, že tímto uspokojíme všechny stávající i budoucí jubilanty. Pokud máte nápad na akci pro veřejnost, kterou bychom mohli uspořádat, ozvěte se a inspiруйте nás.

Přejeme hezké podzimní dny a těšíme se při společných akcích na shledanou.

Členky Sboru pro občanské záležitosti Mikulášovice

Očkování psů proti vzteklině proběhne v Mikulášovicích

v pondělí 8. 10. 2018 od 17:00 do 18:00 hodin

Očkování psů proti vzteklině je povinné pro psy starší 6 měsíců, očkování mohou být psi nejdříve po dosažení 3 měsíců stáří. Přeočkování pak většinou následuje po roce a v následujících letech je závislé na typu vakcíny. Prosíme chovatele, aby se podívali do očkovacích průkazů na záznam o očkování proti vzteklině, kde najdou platnost očkování nebo doporučený termín přeočkování jejich psa. Je možné, že některých psů se hromadné očkování letos nebude týkat.

Současně se vzteklinou může být provedeno i očkování proti ostatním psím virózám a leptospiroze.

Očkování mohou být pouze psi zdraví, naopak překážkou očkování jsou příznaky akutního onemocnění (např. horečka, kašel, zvracení, průjem, hnisavé rány nebo jiné zánětlivé stavy, vyžadující léčbu antibiotiky apod.), závažná chronická onemocnění, velmi špatný výživný stav nebo vyčerpání a také časné pooperační nebo poporodní období a březost u fen. V těchto případech je třeba pro očkování volit individuální přístup ve veterinární ordinaci.

Informace pro majitele psů, kterým se potvrzení o očkování provádí do PET PASU:

Vzhledem k tomu, že bude mírně překročen předpokládaný termín přeočkování proti vzteklině, mohli by nastat při bezprostředním vycestování se psem do zahraničí obtíže. Pokud se tedy v průběhu října chystáte se psem do zahraničí, zajistěte si individuální očkování v termínu, doporučeném ve vašem PET PASU. Doporučujeme provést odčervení psů asi 7-10 dnů před očkováním.

Cena očkování zůstává stejná jako v předchozích letech, tedy samotné očkování proti vzteklině bude provedeno za 170 Kč, očkování proti vzteklině a ostatním virózám a leptospiroze kombinovanou vakcínou bude provedeno za 350 Kč. K dispozici budou opět preparáty proti vnitřním i zevním parazitům.

Dotazy je možné zodpovědět předem telefonicky na čísle 723 284 110 (mimo dobu očkování) nebo osobně ve veterinární ordinaci Varnsdorf, ul. Žilinská 1359.

MVDr. Jana Krausová a MVDr. Miroslav Kraus

Výlet houbařů do Hřenska

V sobotu dne 11.8. 2018 se členové spolku rozhodli navštívit známé soutěsky ve Hřensku. Je to kousek za rohem, co by kamenem dohodil. Někteří z nás tento přírodní úkaz ještě nikdy neviděli. Nachází se v Národním parku České Švýcarsko. Po menším tápání, jízdou auty, přes německé město Bad Schandau jsme vyrazili do naplánovaného cíle, do Mezní Louky. Počasí nám přálo bylo horko a dusno. Modrá turistická značka nás vedla příjemným lesním porostem, dále po žluté značce a tam nám nabídla doprovod říčka Kamenice. Divoká soutěska disponuje příznacnou přírodní scénérií, bylo co obdivovat. Na projížďce lodíčkou nás přepadla vydatná dešťová přeháňka, náladu nám vodní sprcha,

ale nezkazila. Na programu byla ještě Edmondova soutěska. Vodní mračna se rozestoupila a opět vysvitlo slunko. Druhou jízdu na lodičce jsme si už náležitě vychutnali. Obdivovali další přírodní úkazy i se spuštěným vodopádem, na který vtipně a s odborným výkladem upozornil lodivod. Ještě jsme absolvovali poslední část přírodní soutěsky a přivítalo nás Hřensko. Houbařská cháska si u kiosku svažila vyprahlá hrdla a uspokojila chuťové buňky. Nastal čas návratu. Domů jsme se vraceli s pěknými pocity a hezky prožitými společnými chvílemi, které nám poskytuje ve svém lůně naše příroda.

Za mykologický kroužek Mirka Závěska - zapsala Lída Červená

Pozorování úplného zatmění měsíce

O prázdninách se kromě pravidelných průletů Perseidů dalo pozorovat úplné zatmění měsíce. Toto bylo velmi dlouhé a trvalo od 21.30 do 23.13 hodin, šlo o nejdelší zatmění v 21. století a delší bude až 9.6.2123 a to už současníci s jistotou sledovat nebudou. A tak místní Turistický oddíl mládeže připravil pozorování

pro malé kamarády na letním táboře v nedalekém Šluknově. Počasí nám sice moc neprálo, ale přesto se děti mezi mračny dalekohledem na zatmění mohli podívat. Navíc v tomto termínu připadla velká opozice planety Mars se Sluncem, a tak byla také zřetelně vidět nedařleko pozorovaného měsíce.

Podporuje
Ústecký kraj

SLOVO SENÁTORA ING. ZBYŇKA LINHARTA

Boj se suchem je především bojem s administrativou

V televizi a novinách se ze strany vládních představitelů hlasitě a vydatně bojuje tentokrát se suchem. A vyzývají obce k rekonstrukcím, odbahnění a obnově obecních rybníků, a že na to obce dostávají miliardy...

Ano, naši předkové vytvářeli poměrně v hojném počtu a jednoduše menší či větší vodní plochy. Naštěstí část z nich se zatím dochovala do dnešních dnů a obce, rybářské svazy, soukromníci a další, se je snaží alespoň zachovávat, občas nějakou opraví. A jednou, za nějakou desítku let, je potřeba rybník odbahnit. Když vám teď ukážu, co to znamená, legálně(!) v Česku odbahnit malý rybník (příklad se týká rybníku 12 m širokého, 29 m dlouhého a v průměru 1,5 m hlubokého), bude zase o jeden pohled jasnější, proč v Čechách nedokážeme vodu zadržovat. A ne, není to jen o milionech od státu...

Nejdříve musíte nechat zpracovat projektovou dokumentaci (to není jen tak, odbahnění, to je stavba!). A tu vám pak začnou připomínkovat státní instituce. Nestáčí jim několik výkresů, mnoho stránek textu a výpočty. Musíte také třeba doplnit řez rybníkem. Bez řezu ani ránu.

Povodí by s odbahněním i souhlasilo, musíte ale nejprve před zahájením „stavby“ předložit havarijní plán. Ten jde nejprve k vyjádření Povodí a poté se schvaluje vodoprávním úřadem.

Pokud starší malý rybník nemá platné povolení k nakládání s vodami (jistě máte mít už dávno hotové, bez toho by ten rybník přece nebyl), musíte dále nechat zpracovat:

- pasport vodního díla, včetně hydrotechnických výpočtů funkčních objektů
- doložení bezpečného převádění povodňových průtoků
- manipulační řád
- provozní řád

Dle orgánu ochrany ovzduší můžete „stavbu“ zrealizovat, jen když budete minimalizovat sekundární prašnost vodní clonou, skrápěním, odprašovacími nebo mlžicím zařízeními apod.

Orgán životního prostředí nevydá stanovisko, dokud nedoložíte rozbor sedimentů. Dělaté tedy rozboru bahna. Kdyby se zjistilo, že je v něm nějaká nebezpečná látka, budete ho muset vozit velkými nákladáky daleko na speciální skládky (ať žije příroda! A výpočty dalších úřednických kolegů z životního prostředí, když honí pro změnu CO₂, NO_x, atd.). Schvalovací proces (začalo se v roce 2015, dodnes neukončeno) vypadá s odbahněním malého rybníka v obci třeba takto: žádost na CHKO o vyjádření k odbahnění, žádost na CHKO o výjimku ze základních podmínek ochrany, žádost na orgán ŽP MěÚ a na vodoprávní úřad o povolení udržovacích prací, stanovisko orgánu ŽP MěÚ s dalšími podmínkami, rozbor, zajišťování rozboru sedimentů (neškodné), žádost o stanovisko na Povodí, žádost o stanovisko na orgán ŽP MěÚ, stanovisko Povodí – další nové podmínky, stanovisko orgánu ŽP MěÚ – další nové podmínky a průzkumy, další kolo schvalovacího kolečka – orgán ochrany zemědělského půdního fondu, orgán ochrany ovzduší, orgán veřejné správy v oblasti odpadového hospodářství, orgán ochrany

přírody, orgán... Možná časem další orgány! Pedologický průzkum, protierozní opatření, bilance skřívky půdy, vyhodnocení a návrh alternativ... Neškodné bahno z luk byl vždy žádaný materiál. Výborné hnojivo. Chcete ho dát zpět na tu louku či z něj udělat kompost, který pak vrátíte na louku. Ostatně z těch luk se tam to bahno dostalo. Ale to dnes nejde. Dostanete od úřadů další podmínku, že nejprve musíte nechat spočítat vynětí pozemku, kde by se to bahno mělo rozházet, ze zemědělského půdního fondu. Pak musíte nechat udělat samotné vynětí dotčeného pozemku ze ZPF (a zaplatit za to další desetitisíce korun). Proč?! Tu louku necháváte a vrátíte jí zpět jen půdu a živiny?! Protože úředníci bojují za uchování zemědělské půdy, ale když jim to při deseti hektarových zónách v úrodném Polabí „nejde“, tak buzerují jinde?

A tak bahno v rybníce dál zůstává, zatímco požadavky, papíry a průzkumy se vrší, stejně jako faktury za ně.

Přitom samotné odbahnění by nás při normálních podmínkách vyšlo na pár desítek tisíc korun a máme to za pár dní hotové. Ale když v Česku příprava veškeré vyžadované dokumentace a papírů na odbahnění stojí víc, než samotné odbahnění, a schvalování všech těch papírů a požadavky na stále nové papíry a průzkumy trvají roky, tak co s tím? Odbahnit to nakonec raději nelegálně?

Tak hurá do boje! S odbahněním byrokracie! Chtěl jsem napsat krátký článek o jednoduchém odbahnění malého rybníčku...

Váš senátor - Zbyněk Linhart

Kůrovec bez hranic

Píše se, že kůrovcová kalamita je největší v české historii. Největší kalamita od dob Marie Terezie, říká jeden. Největší od Krista, přebíjí druhý.

Co se bude psát rok příští? A co v letech dalších? Protože co teď vidíme v lesích a slyšíme o kůrovci, není nic proti tomu, co nastane obzvláště v situaci, bude-li zima mírná a příští léto suché. Pak budeme svědky opravdu totální kalamity. Smrkové lesy, jak je dosud známe, na mnoha místech v zásadě zmizí! Soukromí vlastníci lesů přitom kvůli kalamitnímu výskytu kůrovce žádali vládu o pomoc už loni v létě. A následně znovu po říjnové vichřici Herwart. Požadovali pružné zareagování vlády na mimořádnou situaci. A reakce? Překvapivě žádná, kromě mediálních prohlášení. Tak jako v předcházejících letech. (A jiných problémů; tedy nemyslím tím zdaleka jen tuto vládu, ale obecnou nefunkčnost toho ohromného státního aparátu!!!). A tak se spolu se suchem kalamita postupně rozšířila na mnohých částech republiky.

V Praze se probudili na jaře. Ministr zemědělství kvůli kůrovci odvolal generálního ředitele Lesů ČR, který ale v předchozích letech v rámci možnosti konal. Význam to má asi takový, jako odvolat ředitele podniků „Povodí“ za to, že v řekách není voda. Nebo ředitele Českého hydrometeorologického ústavu za to, že nepříší...

Resorty zemědělství a životního prostředí se už přetahují, kdo za co může... MŽP prohlašovalo, že na území národních parků je situace vyřešená. Že se kůrovec šíří z národních parků? Třeba z ohromných bezzásahových zón NP Saské Švýcarsko, kde jsou desetitisíce kubiků kůrovcového dřeva a z toho podstatná část zůstává bez asanace? Má vůbec smysl, aby se návštěvníci Národních parků České Švýcarsko setkávali s těžkou technikou a nákladáky odvázejícími smrky napadených lýkožroutem v zásahových zónách, když další desetitisíce m3 postiženého dřeva je v zónách bezzásahových? A v první zóně v Českém Švýcarsku se už druhým rokem kalamita rozjíždí.

Když se odpovědných zeptáte, co se to děje, dostanete dlouhé školení o broukovi. A obecnostech. Jak brouci pojidají stromy, co jim vyhovuje, kolikrát se za rok rozmnoží, a tak. Ale co to znamená a bude znamenat v našich podmínkách, jaký bude vývoj, co se bude či cíleně nebude dělat? K tomu musíte vyzvat. A odpověď dostanete spíše od té části ochránců, kteří nejsou fundamentalisti a mají snahu komunikovat.

Vrací nás to také mj. k samotné ideji národních parků v evropském prostoru. Když už se nemá zasahovat v místech, kde byl les stovky let uměle přetvářen, když se má nechat obnovit přirozeně, když na těch ohromných místech vzklíčí semena vlastně těch nepůvodních dřevin a opět vznikne ne úplně „původní“ les - ovšem, co je původní - co z toho bude? A jak „obnova“ vůbec proběhne, v našem případě často na pískovcovém podloží, když mezi tím proběhne velká půdní eroze? Ale to je na jiné pojednání. A především, když už se les má ponechat samovolnému vývoji, tak se to má umět objasnit - široké veřejnosti a lidem spoluzodpovědným za území v širším kontextu.

Neboť jiným problémem je, a vlastně daleko podstatnějším a větším, že kůrovec nalitává i do okolních hospodářských lesů dalších vlastníků. Tito vlastníci o své lesy a dřeva přijdou. A o výnosy z něj. Ale ze zákona budou nuceni zničený les obnovit (byť tržbu z něj měli minimální).

K tomu všemu nejsou stále lidi a další kapacity na potlačení té kalamity.

Na kůrovce je třeba reagovat okamžitě. Soukromý vlastník vidí napadený strom a okamžitě jedná. Státní organizace vidí napadený strom a začínají se odpočítávat týdny či měsíce, než bude moci začít konat. A brouk se tam mezitím vylihně třikrát. A je po lese. Ale nejen státním, ale i po tom soukromém či obecním, co stojí vedle.

Ostatní vlastníci vč. obcí zase už s ohledem na enormní rozsah kalamity nedokáží kůrovce porazit a ufinancovat ze svých rozpočtů. Šíření kůrov-

ce se tedy nedá už zastavit ani v těch dalších lesích. Navíc se zhroutil trh se dřevem. Výkupní ceny dřeva padají. A bude hůř, protože jen Vysočina bude mít 5 milionů kubiků kůrovcového dřeva. Kolik kubiků to bude v našem regionu?

A to dřevo se musí někam z lesa vyvozit. Že je teď tady spousta zničených cest a popraskaných silnic? Že už teď jsou zničené mosty? Tak teď si představte ty tisíce kamionů naložených dřevem, co tady začnou jezdit...

Ale zpracovatelské závody a pily jsou za hranou kapacity. Už teď další dřevo nezvládají technicky ani personálně zpracovávat.

Situace došla tak daleko, že dobré řešení už to nemá!

Tedy z hodně dlouhodobého hlediska příroda si nakonec, pro ni v krátkém čase poradí, to bych se nebál, ale třeba MY už tady nebudeme.

Váš senátor - Zbyněk Linhart

PS:

Trochu osobní poznámka: Někteří upozorňují na to, že je to také v chráněných územích špatným zákonem o ochraně přírody a krajiny. Aniž bych to hodnotil, musím upozornit, že Senát navrhoval v poslední novelě onoho zákona řadu úprav a hlavně opravy jasných chyb a důležitých věcí. Mnozí tzv. ochránci přírody ale halasně křičeli, že v případě neschválení zákona v poslanecké podobě nastane katastrofa!!!. Tak byl nakonec opět Poslaneckou sněmovnou Senát přehlasován, a stejně tak bylo u toho zákona přehlasováno veto prezidenta. No, tak katastrofu tady máme...

Chápu, že u někoho je to přesvědčení, že i jinak původně hospodářský les se má nechat v NP přirozenému vývoji. Sám jsem viděl na mnoha místech světa výsledky, že to funguje (v ohromném území - přirozeně - v Americe). Jen si nejsem jist, jestli ve středoevropském prostoru a kulturní krajině je řešení nechat to hned svému vývoji. Jestli tomu alespoň ze zážitku třeba trochu nepomoc.

AKTUÁLNÍ VÝLET DO HISTORIE

Vzpomínka na finanční stráž

Mnozí z nás starších pamatují na státní hranici, tedy vlastně v celém Šluknovském výběžku, jednotky pohraniční stráže, přezdívané podle svého názvu jako „Péasáky“. Těch, kteří ještě zažili finanční stráž už bohužel moc není, neb čas je neúprosný. Jelikož šlo tehdy o významnou a důležitou ozbrojenou složku umístěnou na hraniční „čáře“, je na místě připomenout její historii i dnešní mladé generaci, u které se často setkáváme i s tím, že ji nic neříká „Sametová revoluce“, natož pak I. světová válka nebo třeba finanční stráž.

Ta byla ustavena již za Rakouska – Uherska v roce 1842 jako Finanzwache, když došlo ke sloučení pohraniční stráže (Grenzwache) a důchodkové stráže (Gefällenwache). Příslušníci těchto oddílů byli v té době také označováni jako pohraniční myslivci a vyskytovali se nejen na hranici s Německem, ale i v Haliči, Lombardii, Benátsku a na vnitřní celní linii s Uhrami a Sedmihradskem. Úkolem takto vytvořených ozbrojených jednotek bylo strážit hranici před pašeráky, politickými narušiteli, uživateli podlouhých loterií a dohlížet na výběr spotřebních poplatků a důchodových daní. V roce 1920 byla finanční stráž rozdělena na vnitrozemskou a pohraniční. Ta část určená ke službě na hranicích byla vedena jako vojenská a její členové byli oděni do khaki uniform, stejně jako vojáci. V roce 1937 se ve výběžku nacházely služebny finanční stráže v Brtníkách, Mikulášovicích, Vilémově, Dolní Poustevně, Lobendavě, Severním, Lipové, Rožanech, Šluknově, Fukovu, Království, Jiříkově, Filipovu, Aloisově, Rumburku, Horním Jindřichově, Varnsdorfu, Dolním Podluží, Krásné Lípě. Kromě finančáků byly na hranicích i četnické stanice, konkrétně v Křečanech, Dolní Poustevně, Lobendavě, Lipové, Velkém Šenově, Šluknově, Království, Jiříkově, Rumburku, Varnsdorfu, Krásné Lípě a také u nás, v Mikulášovicích. V té době v sestavě, které velel prap. Josef Volf. Jeho podřízenými byli strážmistři František Hlinovský, Jan Vlastimil Erben, Karel Riegert, Emil Fiala, Karel Chroust, Karel Hrdlička, Karel Hůlka a Zdeněk Ignás. Po vyhlášení mobilizace bylo v pohraničí evidováno 6 438 členů finanční stráže, 4 917 četníků, 1 674 policistů, 14 755 mužů vojenských posíl a doplňovalo je 1 827 vojáků základní služby. V souvislosti s neblahým vývojem politické situace a tím spojenými problémy na hranicích došlo ná-

sledně ke sloučení jednotek finanční stráže, četnictva a státní policie. Posílení byli aktivními vojáky. Vznikla tak „Stráž obrany lidu“, neboli jednotky SOS. Na podzim roku 1938 docházelo stále častěji k útokům na služebny finanční stráže, ale i na pracoviště obsluhované našimi státními zaměstnanci, kterými byli hlavně železničáři, poštáči, celníci nebo četníci. Agresivita Henleinových zfanatizovaných hord se stupňovala zvláště po projevu Adolfa Hitlera, který v něm vlastně nepřímo vyzval Němce žijící na našem území k převzetí moci. Jednotky SOS byly přesilou nuceny vyklidit zdejší pozice a ustoupit až k nově vzniklé hranici Protektorátu. Na ústupu se velice často střídalo a 42 mužů z řad finanční stráže přitom položilo své životy. Stovky dalších byli jako zajatci odvezeni do říše.

Na hranice se oddílů finanční stráže vrátili neprodleně po osvobození. Oficiálně byly do opětovné služby jmenovány ministerstvem financí 18. května 1945. Po komunistickém převratu v únoru 1948 došlo ve struktuře obrany státu k velkým změnám. Stejně jako ve všech ostatních oblastech našeho života, dotklo se to i finanční stráže. K 1. lednu 1949 byla jejich činnost zrušena a jednotky rozpuštěny. Její povinnosti převzal SNB neboli Sbor národní bezpečnosti a následně pak Pohraniční stráž. K poválečným seskupením „finančáků“ však musíme, chtěj-nechtěj, uvést ten fakt, že mnozí jejich tehdejší členové nebyli mezi místními zrovna oblíbeni. Zřejmě proto, že začali používat metody, připomínající pozdější jednání příslušníků Státní bezpečnosti. Tento názor dodnes panuje mezi pamětníky i jejich potomky. Nutno samozřejmě dodat, že ani v tomto případě nelze házet všechny do jednoho pytle. My máme to štěstí, že zažíváme časy, kdy už státní hranici nemusí střežit žádná ozbrojená složka.

Tímto mírumilovným závěrem také vřele doporučujeme výstavu o historii finanční stráže, která byla otevřena v městském muzeu v Rumburku. K vidění je nespočet artefaktů jako jsou uniformy, vyznamenání, zbraně, doplněné mnoha fotografiemi a dobovými dokumenty. Možnost zhlédnout tuto unikátní a pro nás obzvlášť zajímavou výstavu máte až do 1. listopadu. Na 29. září v 16.00 hodin, je připravena tematická přednáška. K máni je v muzeu i celá řada zajímavých publikací.

Z materiálů, které nashromáždil nadšenec a odborník na toto téma, člen Jednoty Československé obce legionářské v Mladé Boleslavi pan Ing. Jaroslav Beneš.

Z dostupných materiálů připravil - Petr Horák.

HISTORIE

Jubilejní vzpomínka na školu v horních Mikulášovicích - 185 let

Historii školy v horních Mikulášovicích nám před časem velice obšírně a podrobně rozebral na stránkách našeho měsíčníku pan Petr Postl. Z jeho výkladu si připomeňme, že základní kámen budovy byl položen roku 1833 pod dohledem obchodníka a mecenáše pana Aloise Fischera, který prakticky sám nesl i veškeré náklady výstavby, které mu následně obec splácela. Vyučovalo se čtení, psaní, náboženství a za příplatku i počty. Psalo se výhradně křídou na dřevěné nebo břídlíčné tabulky.

Na svoji Alma Mater vzpomínala rodačka Martha Zschach, tenkrát ještě známá pod svým dívčím jménem Fiedler. Vzpomínky se vztahují k velkému stoletému výročí školy v roce 1933, kdy Martha nabírala první vědomosti ve zdejší první

třídě. V paměti zůstal třeba i detail, že ve věžičce byl zavěšen zvon, kterým každý večer místní školnice dávala dětem znamení, že je čas se odebrat ke svým domovům. Proto byla škola přezdívaná jako „Zvonková“.

Pakliže jsme počítali správně, tak by právě letos tato budova sloužila lidu už slušných 185 let. Kdyby ji ovšem v padesátých letech, stejně jako celou řadu dalších domů v pohraničí soudruzi nezbouřili jako nepotřebnou!

Vedle vzpomínek na nejhezčí časy života oprášila paní Martha i několik zažloutlých fotografií z roku 1933, kdy se škola v horních slavnostně oděla do gala při oslavě svého stého výročí.

Petr Horák

FOTO ZPRÁVY Z HASIČSKÝCH OSLAV

Ve Slovanském domě zahájila oslavy stopadesátého výročí založení místního sboru dobrovolných hasičů jeho starostka Oldřiška Petříková.

S přáním, pamětním listem a květinou přišel sboru popřít také starosta Ing. Bc. Emil Bláha, MBA.

Slavnostní páteční odpoledne pak pokračovalo večerní zábavou, o hudební doprovod se postarala kapela Stará škola.

Od ranních hodin se už připravovalo v místní hasičárně vše potřebné na sobotní slávu.

Průjezd historických vozidel v rámci regionální akce „Veteránem Severem“ ozdobilo symbolicky i několik hasičských vozidel.

Lety vrtulníkem nad městem měly velký úspěch a u návštěvníků oslav to byl největší trhák.

Historický materiál připravený na nástěnkách byl v obležení nejen domácích hasičů.

Program byl připravený i pro nejmenší návštěvníky.

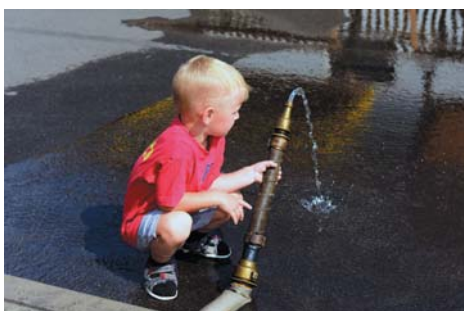
Své dovednosti předvedla také „hasičská přípravka“, útok na požár se jim povedl na jedničku.

Technika z dob dávno minulých byla to právě pro malé návštěvníky.

Spřátelený sbor z Dolní Poustevny předvedl zbrusu novou vyprošťovací techniku.

V parném odpoledni si vodu užívaly zejména děti.

Vodní fontána na místním koupališti pak zakončila příjemný den hasičských oslav.

Spleť vodních proudů, světelných barev a tónů klasické hudby pomohli našim hasičům připravit kolegové mnoha sborů z okolí.

Česká televize natáčela v Muzeu nožířské tradice, za rok fungování muzea v patře městského informačního střediska si expozice prohlédlo bezmála dva tisíce návštěvníků.

Běžecské aktivity se v našem městě těší velké popularitě, řada sportovců se tak individuálně zúčastňuje nejrůznějších běhů po celé republice. Jednu stopu zanechali mikulášovičtí běžci také na Parkmaratonu v Krásné Lípě, jedna z nejmladších běžkyň na desetikilometrové trati byla Eliška Šimková.

Obnovou prošel také pomník u nádraží věnovaný obětem 1. světové války.

Mikulášovická řežba v místním lomu už je zažitou akcí, při té letošní se opět sešlo několik umělců, kteří vytvořili řadu zajímavých uměleckých artefaktů.

Veřejného projednávání nového územního plánu pro naše město se zúčastnilo také několik spoluobčanů, kteří diskutovali o možných změnách.

Tour de Zeleňák po čtyřiatřicáté

Tour de Zeleňák je silniční cyklistický závod pro širokou veřejnost, který se koná vždy první sobotu v září. Závod je historicky svázaný s restaurací Zelený strom, kde po dlouhá léta bylo také zázemí závodu. Trasa měří 54 km a vede celým Šluknovským výběžkem.

Poslyšte krátký příběh o Tour de Zeleňák: „Začalo to jako sázka! V restauraci Zelený strom v Rumburku sedělo u piva 12 statečných – Zdeněk Kafka, Josef Jánoš, Jiří Drahota, Miloš Havlíček, Jiří Tillner, Ivan Drahota, Jaroslav Šott, Pavel Vincent, Jaroslav Maškarinec, Zdeněk Moucha, Václav Frank a Pavel Richter. Psal se rok 1984. Zdeněk versus Vincek, kdo komu ujeďe na kole? Dohoda, že objednou výběžek kolem dokola, ostatních deset je doprovázelo včetně doprovodné Babety, zastávky v hospodách, to byl nultý ročník. Příští rok už jich jelo 40...“

V současné době je Tour de Zeleňák nejnámější cyklistickou akcí pro veřejnost v regionu. Stabilně každým rokem závodí 500-600 sportovců všemožné úrovně. Účastnický rekord je 704 cyklistů v roce 2016. Po závodě probíhá až do pozdních nočních hodin doprovodný program v podobě koncertů a vystoupení.

Závod je zařazen do seriálu amatérských závodů Road Cup, Českolipského Silničního Poháru a do poháru Žiletkař Severu.

Výsledky nejlepších závodníků z Mikulášovic:
172. Petr Marek 1.44.33
178. Zdeněk Podolák 1.45.13
3. Jadviga Pohlová 2.34.21
Herby servis kategorie 60+

Poděkování

Jméнем ředitele závodu Tour de Zeleňák bych vám chtěl za celý organizační tým poděkovat za opravdu skvěle zvládnutý 34. ročník této cyklistické akce pro širokou veřejnost. Závod se i v nevlídném počasí zúčastnilo stovky sportovců a všichni byli nadšení zejména dokonalým zabezpečením po celé trati. Je vidět, že naše společné celoroční úsilí přineslo své ovoce. Bez vašeho přispění by se tak ovšem nestalo, proto ještě jednou velké DÍKY za vaši součinnost s uspořádáním tohoto sportovního svátku ve Šluknovském výběžku.

Těšíme se již nyní na další ročník a spolupráci s vámi - Mgr. Jan Novota, ředitel závodu.

Fotbalisté vydřeli výhru nad Habartice

Domácí fotbalisté nakonec vydřeli výhru nad soupeřem z Dolních Habartic. V poločasě byl stav utkání 2:2, v závěru utkání pak došlo k přestřelce na obou stranách hřiště a domácí hráči nakonec urvali výhru 5:4 a připsali si tak tři cenné body do podzimní tabulky okresního přeboru.

Rozpis fotbalového ročníku 2018 - 2019 Okresní přebor dospělí podzim 2018

sobota 29.9.
16.00 h. Dolní Poustevna – Mikulášovice

sobota 6.10.
16.00 h. Mikulášovice – Krásná Lípá

sobota 13.10.
15.30 h. Malšovice – Mikulášovice

sobota 20.10.
15.30 h. Mikulášovice – Šluknov B

sobota 27.10.
14.30 h. Horní Podluží – Mikulášovice

sobota 3.11.
14.00 h. Mikulášovice – Rybníště

sobota 10.11.
14.00 h. Jiřetín pod Jedlovou – Mikulášovice

sobota 17.11.
13.30 h. Mikulášovice – Velký Šenov

Dalším příjemným počinem v našem městě je obnova některých drobných sakrálních památek, na snímku dokončuje jednu z nich restaurátor Tomáš Bodor.

PODZIMNÍ BURZA
Národním dům Dolní Poustevna

OBLEČENÍ PRO DĚTI I DOSPĚLÉ,
SPORTOVNÍ POTŘEBY, HRAČKY,
OBUV A POTŘEBY PRO DĚTI

16. 10. - 20. 10. 2018

Příjem: Pondělí 15. 10. /14:30 - 17:00/
Úterý 16. 10. /8 - 11:00/
Prodej: Úterý 16. 10. /14:30 - 17:00/
Středa 17. 10. /8 - 11:00 + 14:30 - 17:00/
Čtvrtek 18. 10. /8 - 11:00 + 14:30 - 17:00/
Pátek 19. 10. /8 - 11:00 + 14:30 - 17:00/
Sobota 20. 10. /9 - 11:00/

Formuláře k vyzvednutí v Loutkáči.
Více info na FB Loutkáč Dolní Poustevna,
nebo na tel.: 775 246 211, 608 646 383
ZA PRODEJ SI ÚČTUJEME 15% Z PRODANÉ ČÁSTKY

SZ
ŠLUKNOVSKÝ ZÁMEK

Město Šluknov a Šluknovský zámek Vás srdečně zvou na

PANA KRAVATU

Živé vtipné kouzelnické vystoupení plné originálních kouzel a efektů, při kterém si děti na závěr s kouzelníkem vyčarují živého králíčka. Děti se do programu zapojují celou dobou, a to jak z hlediště, tak i při pomoci s kouzly přímo na pódiu. Program skvěle pobaví i dospělé publikum.

13. října 2018

Přijďte do Šluknovského zámku 13. října ve 14:00 hodin a poznejte kouzelníka, který se zapsal do dějin světa hraček Hamleys.

VSTUPNÉ:
50 Kč/dospělí,
20 Kč/děti

© TR.DESIGN.CZ

Město Šluknov a Šluknovský zámek Vás srdečně zvou na výstavu

MINIATURY V LAHVÍCH

Emanuela Hody

SZ
ŠLUKNOVSKÝ ZÁMEK

Snad každý z nás viděl nějaký model v lahvi. Nejčastěji v lahvích najdeme modely lodí. Pan Emanuel Hoda ze Strakonice se zabývá stavbou modelů v lahvích již mnoho let, ale samotné lodě jsou pro něj okrajovou záležitostí. Náměty na modely bere převážně ze současného života, protože je vyrábí pro své přátele a známé. V zámku bude k vidění téměř 200 modelů v lahvích.

Vstupné:
40 Kč/dospělí,
20 Kč/děti

Výstava bude ke shlédnutí
od 6.10. do 6.12.2018, a to každý den,
včetně víkendů, od 9:00 do 11:30
a od 12:30 do 17:00 hodin.

6.10. - 6.12.2018

www.mesto-sluknov.cz

© TR.DESIGN.CZ

Biatlon v novém areálu Hraběnka v Jilemnici

Na konci prázdnin, 26.8.2018, se mikulášovický biatlonový klub vydal na oblastní kvalifikační závod do Jilemnice, kde byl nedávno slavnostně otevřen zcela nový biatlonový areál Hraběnka. Celkem osm našich závodníků se seznámilo s místní střelnicí a tratěmi v přilehlém lese a natěšení po prázdninovém závodním půstu se vydali do krátkého sprintového závodu. Jako první se na start kvalitně obsazeného závodu postavily děti z přípravy. Nikča Hoštičková na střelnici udělala tři chyby, poté však v závodní euforii běžela pouze dvě trestná kola a v cíli tak čekala časová penalizace, která ji zařadila na 5. místo. Hned za ní, na 6. místě se umístila mladší Lucie Mocíková, které se s pěti chybami závod vůbec nevydařil. Běžecy se však vyrovnali i starším závodníkům. Zato v přípravce Aleš Jandus udělal při střelbě jedinou chybičku, na trati doslova letěl a doběhl si pro stříbrnou medaili. Nutno podotknout, že tito prckové poměřují své síly s o 3 roky staršími soupeři a takové umístění je přímo famózní. Ve starší kategorii žáků B se na start postavil Matěj Kocourek, který ukázal, že o prázdninách nezahál. Na střelnici při dvou střelbách chyboval pouze dvakrát a doběhl na pěkném 14. místě. V kategorii žáků C startovaly naše čtyři závodnice. Nejlépe se umístila Natálka Mocíková, která s třemi chybami doběhla na 15. místě. Hned za ní skončila Verča Kirchnerová s dvěma chybami a prakticky se stejným odstupem na 18. místě skončila Adélka Švitorková. Vikča Kirchnerová po dvou chybách na každé položce doběhla na 26. místě. Závod byl pro žákovské kategorie přípravou na nadcházející III. Český pohár, který se konal o týden později na stejném místě. Porovnat se s těmi nej jelo pět našich závodníků v žakovské kategorii, podpořených mladší dorostenkou Andreou Fúskovou. Víkendová předpověď počasí slibovala slunné oba závodní dny. V sobotu odpoledne byl na programu dlouhý vytrvalostní závod, ve kterém se závodníkům za chybu na střelnici připočítává penalizace 20 vteřin. V kategorii mladších žáků začal Matěj Kocourek na střelnici pěknou první položku, ve které jednou chyboval. Ve druhé položce si to ale třemi chybami pokazil a celková přírážka 1:20 minuty k běžeckému času 13:08 min. ho zařadila až na 42. místo. V kategorii starších žáků se nejlépe umístila Adélka Švitorková, která první střeleckou položku zvládla bezchybně a nejrychleji z našich závodníků. Na druhé položce však dvakrát minula a přírážka 40 vteřin k pěknému běžeckému

času 16:12 min. ji zařadila na 20. místo. Biatlonový nováček Vikča Kirchnerová zaběhla celý závod pomaleji o půl minuty než Adélka, ale první střelbu měla stejně rychlou a hlavně bezchybnou, na druhé udělala shodně dvě chyby a celkově jí to stačilo na 35. místo. O dvě místa za ní se zařadila Natálka Mocíková, která obě své položky střelila pomaleji a i přesto v každé jednou chybovala. Verča Kirchnerová v závodech nepřála přesná muška, chybovala v každé položce dvakrát a obsadila 45. místo. V kategorii mladší dorostenky ukázala Andrea Fúsková dobrou střeleckou průpravu ze vzduchové pušky, kterou si přenesla i na malorážku, kdy v první ležce zaznamenala bezchybnou střelbu, na druhé se jednou netrefila. Do toho solidní stojka, dvakrát za tři chyby, ji vynesla celkové 19. místo. Po krátké regeneraci závodníci hned v neděli dopoledne absolvovali, již bez Andrey Fúskové, další závod. Běžel se sprint s trestnými koly. Matěj Kocourek po první střelecké položce, ve které chyboval čtyřikrát, mohl zapomenout na vylepšení výsledku ze soboty. Ve druhé položce přidal další dvě chyby a doběhl na 41. místě. Nakouknout do našlapané první desítky mohla mezi žákyněmi Adélka Švitorková, která však pověstnou desátou a poslední ránu, jako jedinou, minula, a tak se v cíli musela spokojit s 19. místem. Veronika Kirchnerová si sobotní závod vylepšila, chybovala pouze dvakrát v první položce a doběhla na 34. místě. Natálka s Viktorou shodně chybovaly na první položce třikrát, a to je srazilo v bojích o první dvacítku, a to i přesto, že druhou položku daly opět shodně bez chyby. Nakonec Natálka obsadila 41. místo a Viktorka 46. místo. Biatlonový víkend v krásném areálu v Jilemnici byl zakončený. Naši závodníci ukázali dobrou běžecskou formu s výkyvy na střelnici, na kterých tým do nadcházejícího vrcholu MČR musí zapracovat.

Ke kondiční přípravě stojí za to zmínka o Adélce Švitorkové, která si v průběhu přípravy odskočila na pozvání Rumburského oddílu atletiky do Liberce na závody v běhu na 1500 metrů, ve kterém v její kategorii skončila druhá, kdy si vylepšila časem 4:50 min. svůj osobák o 17 vteřin a v republikové tabulce se svým časem zařadila na celkové 28. místo. Všem našim závodníkům za jejich píli a nasazení děkujeme a přejeme jim hlavně zdraví, aby mohli dál, na MČR, které proběhne na konci září ve Starém Městě pod Landštejnem, naplno prodat všechno co natrénovali.

Zdeněk Mocík - trenér

Tradičním turnajem místní volejbalisté zakončili prázdninovou část sezony, vzhledem k propršené sobotě se všechna utkání odehrála v místní sportovní hale.

Mistrovství České republiky se uskutečnilo v Mikulášovicích

Po deseti letech se vrátil do Mikulášovic nejvyšší kolektivní závod v Outdoor Runningu (Turistický závod). V sobotu 15. září 2018 se na start postavilo 130 závodníků z České a Slovenské republiky, aby si to rozdali o letošní mistrovské tituly. Celé přípravy zpočátku probíhaly velmi dramaticky, a to vzhledem k neúspěšné „kúrovcové kalamitě“, která organizátorům průběžně znemožňovala vstup do lesa. Nakonec došlo ke shodě jak s Lesy ČR, CHKO Labské pískovce i těžaři a závod mohl proběhnout v plánovaném terénu. Trať byla sice radikálně zkrácena o velmi atraktivní a velmi náročné terény přesto však plně odpovídala pravidlům a nakonec i náročnost patřila mezi ty těžší, co se v průběhu roku běželo na Českých pohárech. Atraktivní zázemí místního fotbalového stadionu a koupaliště si pochvalovali všichni závodníci a za to patří velké poděkování nejen organizačnímu týmu, stavitelům trati, rozhodčím, ale také právě fotbalistům a správci koupaliště panu Petru Švarcovi. Právě koupaliště se po dobu závodu stalo zázemím pro slovenskou reprezentaci. Mikulášovice se významně prezentovaly nejen organizačně, ale potvrdily své kvality také po sportovní stránce. V hlavní kategorii mužů

jsme postavily do závodu dvě štafety, přičemž jedna obhajovala loňský titul MČR. Po velmi dramatickém průběhu se prvenství v podstatě rozplývalo a boj se měl soustředit na udržení stříbrné pozice. Nicméně závod končí až za cílovou čarou a tak se díky nulové penalizaci na posledním běžeckém úseku podařilo zlato pro Mikulášovice zachránit. V ženách se díky našim dorostenkám podařilo také bojovat ve dvojím zastoupení a výsledkově si děvčata vedla také skvěle. Mistrovský titul vybojovala zkušenost před ambiciózním mládím. Není potřeba říct, kdo odvedl jakou práci na trati, štafety se vyhrávají v týmu, dobrou partou, srdcem. Letos jsme sice opět patřili k favoritům, ale ve startovním poli jsme rozhodně nebyli jediní. Ani naše žákovské štafety se neztratily, o něco lépe si vedli kluci, ale pro některá děvčata to byla štafetová premiéra.

Tomáš Fúsek

Výsledky:

Žákyně:

1. TOM Frýdek – Místek
2. ZŠ a MŠ České Velenice
3. KČT Orlová

6. TOM Mikulášovice
(Charvátová Renata, Kulhavá Magdalena, Trojanová Barbora)

Žáci:

1. ZŠ a MŠ České Velenice
2. TOM Rapšach
3. Kralovice

Ženy:

1. TOM Mikulášovice I.
(Fúsková Květa, Trojanová Pavlína, Kreibichová Michaela)
2. TOM Mikulášovice II.
(Fúsková Andrea, Patzeltová Jana, Šimková Eliška)
3. TOM - KČT Kralupy nad Vltavou

Muži:

1. TOM Mikulášovice I.
(Plešinger Zdeněk, Levan Tomáš, Fúsek Tomáš)
2. TOM Frýdek – Místek
3. TOM - KČT Kralupy nad Vltavou
5. TOM Mikulášovice II.
(Šimek Vojtěch, Machorek David, Kalousek Petr)

Foto: Fišer, Machorek, Levan

